

Davids offer

Sleutelvers: "Maar koning David antwoordde aan Araunah: Nee, ik sta erop dat ik het voor de volle prijs koop. Ik zal niet nemen wat van jou is en het aan de HEER geven. Ik zal geen brandoffers brengen die mij niets gekost hebben."

1 Kronieken 21:24

***Geselecteerde Schriftteksten:
1 Kronieken 21:14-30***

De Heer zei over David dat hij een man naar zijn eigen hart was. (1 Samuël 13:14; Handelingen 13:22). Dit was niet omdat David nooit zondigde, maar vanwege zijn nederigheid en berouwvolle hart toen zijn zonden onder zijn aandacht werden gebracht.

David drukte zijn diepste gevoelens uit door te schrijven: "Schepp in mij een rein hart, o God. Vernieuw in mij een trouwe geest." (Psalm 51:10). Hij erkende dat zijn hart van nature niet altijd rein was en dat hij door zwakheid van het vlees geneigd was om soms een verkeerde geest te tonen. Toch had hij

geen medelijden met zijn zonden en bad hij tot God dat hij gereinigd mocht worden, dat een "rechte geest" in hem vernieuwd mocht worden.

Een voorbeeld van het berouwvolle hart van David is toen hij zondigde voor de Heer door ongehoorzaam te zijn aan het bevel om het volk Israël niet te tellen, ondanks de protesten van Joab, de aanvoerder van het leger. Toen sprak de Heer tot Gad, Davids ziener of profeet, en droeg hem op om David te vertellen dat hij één van de drie keuzes moest maken als straf voor deze overtreding: drie jaar hongersnood, drie maanden vernietigd worden door vijanden of drie dagen pest. David realiseerde zich zijn eigen zwakheid en weigerde in nederigheid om een keuze te maken. Hij legde uit dat hij de zaak liever in de handen van de Heer liet, wetende dat "zijn barmhartigheden groot zijn". 2 Samuël 24:2-4; 1 Kronieken 21:1-13

God koos voor de drie dagen van de pest en in korte tijd stierven zeventigduizend mannen van Israël. Toen stuurde God een engel naar Jeruzalem om het te verwoesten, maar kort daarna zei Hij tegen de engel: "Stop, dat is genoeg! Op dat moment stond de engel van de HEER bij de dorsvloer van Araunah, de Jebusiet." David smeekte tot God, hij erkende dat hij

gezondigd had en niet het volk, en hij vroeg of Gods kastijding op hemzelf mocht rusten. verzen 14-17

Door de engel droeg God David op om "een altaar voor de HEER op te richten op de dorsvloer van Ornan, de Jebusiet," en om de Heer offers te brengen. Ornan "zag eerst de engel" en zag daarna David aankomen. David vroeg om "de volle prijs" voor de dorsvloer te betalen. Nadat hij het gekocht had, offerde hij "brandoffers en vredeoffers en riep de HEER aan". De Heer "antwoordde hem vanuit de hemel door vuur op het brandofferaltaar." Op basis van deze offers stopte de Heer de plaag. verzen 18-28

De oprechtheid van Davids toewijding aan de Heer wordt prachtig onthuld door zijn aandringen om de dorsvloer van Ornan voor de volle prijs te kopen om te gebruiken bij het offeren aan de Heer, in plaats van deze als geschenk aan te nemen of een lager bedrag te betalen. Hij legde uit dat hij de Heer geen brandoffers wilde brengen die hem niets kostten. (vers 24). Dit is een goede les voor al Gods mensen. Als we in de dienst van de Heer alleen dat offeren wat we toch niet nodig hebben, of wat we verder niet kunnen gebruiken, geven we weinig of geen blijk van ware toewijding aan Hem.